

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, zast. Mgr. Janou Gavlasovou, advokátkou se sídlem Západní 449, Chýně, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2024, č. j. KUUK/0115087/2024/6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 11. 2025, č. j. 15 A 13/2024-106,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Magistrát města Chomutova zamítl námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů dle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Zápis sporných bodů se týká dopravní nehody z roku 2016. Podané odvolání žalovaný zamítl. Proti tomuto rozhodnutí (dále „napadené rozhodnutí“) brojil žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem zamítl. Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení tohoto rozsudku.

[2] Předmětem sporu je přezkoumatelnost soudního i správního rozhodnutí, zejména otázka opomenutých důkazů ve správním řízení.

[3] Krajský soud shledal napadené rozhodnutí přezkoumatelným. Žalovaný dostatečně vysvětlil, z jakých skutkových a právních úvah vycházel, a jeho rozhodnutí je srozumitelné. Námitka, že se správní orgány nevypořádaly s důkazními návrhy stěžovatele, není důvodná. Stěžovatel v průběhu řízení žádné skutečné důkazy ani konkrétní důkazní návrhy neučinil. Odkazoval pouze na internetové články, obecná tvrzení či doručenky z datové schránky, aniž by uvedl, co má být těmito podklady prokázáno. Správním orgánům proto nevznikla povinnost se s těmito odkazy výslovně vypořádávat.

[4] Krajský soud neshledal pochybení ani v rozsahu podkladů pro rozhodnutí. Stěžovatel byl s podklady seznámen a mohl navrhnout jejich doplnění. Odvolací námitky byly žalovaným posouzeny a vypořádány, zejména pokud šlo o identifikaci pachatele přestupku. Soud neshledal v napadeném rozhodnutí ani tvrzené vnitřní rozpory. Sporné formulace vyhodnotil jako zjevné písařské chyby.

[5] Krajský soud dále vysvětlil právní rámec bodového systému. Zdůraznil rozdíl mezi řízením o přestupku a řízením o námitkách proti záznamu bodů. V námitkovém řízení se neposuzuje znovu vina za přestupek, ale pouze to, zda byl zápis bodů proveden na základě způsobilého podkladu a v odpovídajícím rozsahu.

[6] V projednávané věci bylo podkladem pro zápis bodů oznámení o uložení blokové pokuty. Vlastní pokutový blok byl již skartován. Toto oznámení může být způsobilým podkladem, pokud obsahuje podstatné náležitosti. Oznámení všechny obligatorní náležitosti obsahovalo. Soud rovněž podpůrně odkázal na videozáznam z místa nehody, z něhož vyplývá, že stěžovatel byl na místě jednoznačně identifikován, podepsal protokol o dopravní nehodě, pokutový blok a pokutu na místě zaplatil. Identifikace pachatele přestupku byla spolehlivá a nevyvolávala důvodné pochybnosti. Tvrzení stěžovatele, že byl v době nehody v zahraničí, označil soud za účelové a neprokázané. Pouhé tvrzení řidiče, že se přestupku nedopustil, k vyvolání pochybností nepostačuje, musí být konkretizováno a podloženo důkazy.

[7] Další námitky soud rovněž zamítl. Ke smísení řízení ani k záměně účastníků nedošlo. Zjištěné písařské chyby v odůvodnění rozhodnutí neměly vliv na jeho zákonnost. Neopodstatněná byla i tvrzení o nejasnostech ohledně odvolání a jeho doručení. Soud neshledal pochybení ani v tom, že by se správní orgány nezabývaly historií bodového konta stěžovatele. Konečně soud připomněl, že případné průtahy v řízení nemají vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.

II. Kasační stížnost a vyjádření

[8] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[9] Stěžovatel namítá, že mu byly zapsány body za přestupek, který nespáchal a ani spáchat nemohl, protože se v rozhodné době nenacházel v ČR. O záznamu se dozvěděl se značným odstupem bez svého zavinění. To spolu s průtahy správních orgánů znemožnilo účinně věc prověřit a napravit, mimo jiné pro uplynutí lhůt a nedostupnost podkladů. Tvrdí, že navrhoval důkaz výpisy z platební karty dokládající jeho pobyt ve Varšavě. Tato námitka nebyla řádně prověřena. Poukazuje na nedostatek či nevěrohodnost důkazů o jeho přítomnosti na místě nehody, zejména neexistenci pokutového bloku, nepodepsaný záznam a nepředložený údajný videozáznam, který podle něj ani není ve spise. Z toho dovozuje porušení práva na spravedlivý proces a obhajobu.

[10] Stěžovatel tvrdí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, protože výrok neoznačuje přesně odvolání a odůvodnění jej označuje mylně. Soud se s touto vadou nevypořádal. Dále namítá nezákonnost a rozpor skutkových závěrů se spisem. Žalovaný vychází z tvrzení o provozovateli vozidla jako o otci stěžovatele narozeném v roce 1941, ačkoli se narodil v roce 1940. Průtahy v řízení měly zároveň znemožnit jeho výslech. Poukazuje na skartovaný pokutový blok, chybějící podepsaný protokol o nehodě

pokračování

a videozáznam, který mu nebyl předložen. Namítá i vnitřní rozpor v podkladech, kdy jednou bylo uvedeno, že přestupek zcela nepochybně nespáchal. Zdůrazňuje nepřiměřenou délku řízení a její dopad na možnost opatřit důkazy. Namítá, že správní orgány neprovedly jím navrhované důkazy a ani je výslovně neodmítly či neodůvodnily, proč tak neučinily. Dále namítá, že soud nesprávně uzavřel, že ve správním řízení nenavrhoval důkazy, jelikož je opakovaně navrhoval, žádal jejich doplnění a uváděl jejich obsah.

[11] Stěžovatel namítá, že část rozsudku je nepřezkoumatelná, neboť soud v bodě 41 opřel své závěry o údajný videozáznam a o podepsaný protokol o dopravní nehodě i pokutový blok. Takový záznam ani podepsané listiny podle něj nejsou součástí správního spisu, nebyly provedeny k důkazu a nebyly mu ani předloženy k vyjádření. Dále vytýká nedostatek důvodů ve vztahu k bodům 49 a 50, protože soud nevysvětlil, proč okolnosti týkající se policisty Kaisera a prokázaných manipulací se spisy nesouvisejí s projednávanou věcí.

[12] Stěžovatel navrhl zrušit napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného.

[13] Žalovaný se ztotožnil s právním názorem krajského soudu. Navrhl kasační stížnost zamítnout.

[14] Stěžovatel v reakci uvedl, že žalovaný nyní předkládá novou spisovou dokumentaci a blíže neidentifikované DVD. Tento materiál nemůže být předmětem přezkumu NSS, protože se s ním nemohl v řízení seznámit a krajský soud ho neprovedl jako důkaz. U DVD navíc není zřejmé, co obsahuje a k jakému spisu se vztahuje.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] NSS se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností rozsudku krajského soudu. K problematice nepřezkoumatelnosti soudních rozhodnutí se NSS již mnohokrát vyjádřil (např. rozsudky z 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, a z 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS). Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal soud či správní orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění rozhodnutí. Nepřezkoumatelné je takové rozhodnutí, které nelze přezkoumat pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody. Nepřezkoumatelnost je třeba vykládat v souladu s jejím skutečným smyslem, neboť jde o jednu z nejzávažnějších vad řízení, kterou lze konstatovat pouze v případě, že skutečně nelze seznat, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí, resp. proč považoval vznesené námitky za nedůvodné (rozsudek NSS z 4. 3. 2022, č. j. 5 As 158/2021-36, bod 18). Ani absence přímé reakce na každý jednotlivý argument účastníka řízení nepředstavuje nezákonnost či nepřezkoumatelnost, pokud soud prezentuje odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (rozsudky NSS z 25. 2. 2015, č. j. 6 As 153/2014-108, bod 37, či z 4. 3. 2015, č. j. 8 Afs 71/2012-161, bod 12).

[17] Krajský soud v projednávané věci požadavky přezkoumatelnosti soudního rozhodnutí naplnil. Je patrné, z jakých skutkových okolností soud vycházel, jak je hodnotil a jak interpretoval a aplikoval zákonná ustanovení. Není pravda, jak tvrdí stěžovatel, že se soud nezabýval námitkou vadně označeného odvolání, učinil tak v bodě 45 svého rozsudku.

Záměnou roku narození otce stěžovatele se zabýval v bodě 44 rozsudku. V bodech 49 a 50 vysvětlil, že okolnosti týkající se policisty Kaisera a dalších policistů nesouvisejí s projednávanou věcí. Přezkoumatelný je i bod 41 rozsudku, kde se soud opřel o videozáznam z místa nehody. Tento záznam je součástí spisu (byl Magistrátem města Chomutova vyžádán od policie 18. 10. 2023), a proto jím soud nemusel provádět dokazování (rozsudek NSS z 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Pokud stěžovatel opakovaně namítá, že mu žádný záznam nebyl předložen a nebyl ve spise, tak lze poukázat na skutečnost, že na něj (a jeho obsah) on sám reagoval již ve vyjádření z 21. 12. 2023. Je zmiňován i na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí mezi podklady pro rozhodnutí. DVD bylo navíc výslovně vedle správních spisů označeno jako příloha k vyjádření žalovaného k žalobě. Nejde tak o nový důkaz, který by byl poprvé předložen až Nejvyššímu správnímu soudu, jak namítá stěžovatel. Stěžovatel měl možnost se se záznamem seznámit a věděl, že je na něm zachycen, jak podepisuje protokol o nehodě.

[18] Stěžovatel dále namítl nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí.

[19] Ohledně označení odvolání a údajné záměny osob je rozhodnutí přezkoumatelné. Není tu žádná pochybnost o tom, o jakém odvolání bylo rozhodováno. Záměna let 1940 a 1941 nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí nezpůsobuje, jedná se o písařskou chybu, jak ostatně již správně uvedl krajský soud (bod 44). Není zde ani rozpor v podkladech. Stěžovatel se opakovaně dovolává jedné věty z vyjádření Magistrátu města Chomutova z 12. 1. 2023, kde je jednou uvedeno, že dopravní nehodu „nespáchal“. Jedná se nicméně o zřejmou písařskou chybu, což plyne z obsahu tohoto vyjádření samotného. Uvádí se v něm výslovně, že stěžovatel přestupek spáchal a na místě zaplatil pokutu.

[20] Žalovaný měl pro rozhodnutí dostatek podkladů. Není nutné, aby měl k dispozici podepsaný originál pokutového bloku (rozsudky NSS z 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, bod 16, či z 22. 8. 2025, č. j. 21 As 38/2025-50, bod 34).

[21] Nejvyšší správní soud se dále zabýval námitkou důkazů opomenutých ve správním řízení.

[22] Jak již NSS opakovaně uvedl, nezáleží zcela na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnit, proč se tak stalo. Správní orgán je oprávněn, ale i povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování. Zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by bylo rozhodujícímu orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí, a které nikoli, a o které opře skutkové závěry, a které opomene (např. rozsudky NSS z 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48, a z 10. 7. 2024, č. j. 4 As 361/2023-66, bod 47). Pokud správní orgán odmítnutí provést důkaz náležitě nevysvětlí, jedná se o podstatnou procesní vadu a porušení práva účastníka na spravedlivý proces. V souladu s judikaturou Ústavního soudu navržený důkaz není nutno provést, pokud a) skutečnost, kterou má důkaz potvrdit, není relevantní pro dané řízení, b) důkaz není způsobitý tvrzenou skutečností potvrdit, c) skutečnost již byla potvrzena (nález z 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01, či nález z 29. 6. 2004, sp. zn. III. ÚS 569/03).

[23] Zároveň je nutné podotknout, že se mohou vyskytovat případy, ve kterých není

pokračování

možné pohlízet na opomenutý důkaz jako na důvod zakládající vadu řízení s vlivem na zákonnost rozhodnutí (rozsudky NSS z 20. 3. 2026, č. j. 2 As 88/2025-33, bod 25, či z 23. 10. 2008, č. j. 8 Afs 17/2007-100). O takovou situaci se může jednat jen v případech zjevně irelevantních důkazních návrhů (rozsudky NSS z 28. 4. 2020, č. j. 4 As 372/2019-42, bod 9, a z 19. 12. 2024, č. j. 4 As 78/2023-40, body 29 a 33) či v případě, kdy implicitně z rozhodnutí vyplývá, jak se orgán s důkazem vypořádal (rozsudky NSS z 8. 10. 2020, č. j. 1 As 218/2019-28, č. 4137/2021 Sb. NSS, bod 14, a č. j. 2 As 88/2025-33, bod 26).

[24] S krajským soudem lze souhlasit, že návrhy stěžovatele (datové zprávy označené ID, odkazy na internetové články, stížnost na stav přechodu) lze obtížně považovat za skutečné důkazní návrhy. Správný je i závěr, že neprovedení důkazů či výslovné neodůvodnění jejich neprovedení nezpůsobilo nezákonnost napadeného rozhodnutí.

[25] Stížnost na stav přechodu v Chomutově je zcela zjevně irelevantním důkazním návrhem. Internetové články měly poukázat na značně sníženou důvěryhodnost policistů působících v oblasti dopravy v Ústeckém kraji. Dle stěžovatele se nestandardní situace mohla týkat i věci jeho dopravní nehody. Tyto důkazní návrhy proto nelze označit za zcela zjevně irelevantní. Nicméně je lze v souladu s výše citovanou judikaturou označit za vypořádané implicitně.

[26] Žalovaný na str. 5 svého rozhodnutí uvedl, že mu nepřísluší provádět kontrolu činnosti policie, neboť k tomu není příslušný, a upozornil na příslušné orgány zejména na Generální inspekci bezpečnostních sborů. Zpochybňovat práci policie odmítl. Pokud žalovaný námitku posoudil uvedeným způsobem, zároveň tím implicitně vypořádal důkazní návrhy směřující k zpochybnění důvěryhodnosti policistů. Jelikož se námitkou věcně (ve smyslu zkoumání jednání policistů) ve vztahu k zápisu bodů nezabýval a odůvodnil proč, nedávalo by žádný smysl, aby k ní prováděl dokazování. Výslovné odůvodnění neprovedení důkazních návrhů by nemohlo být jiné než jejich odmítnutí pro irelevantnost. V souladu s výše citovanou judikaturou, tak žalovaný svým postupem nezpůsobil nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí. I v této části tak závěry krajského soudu obstojí.

[27] Stěžovatel dále namítl, že byl v době nehody v zahraničí (ve Varšavě), nemohl ji tedy spáchat, a krajský soud proto věc rozhodl věcně nesprávně. Namítá, že pobyt v zahraničí dokládal výpisem ze své kreditní karty, na který odkazuje.

[28] NSS z žaloby ověřil, že stěžovatel pouze obecně uvedl, že byl v zahraničí bez konkrétních podrobností. O výpisu z kreditní karty se nezmiňuje, neuvádí jej ani v závěrečné části žaloby označené jako „Navržení důkazů“. Krajskému soudu proto nelze vytýkat, že si sám další okolnosti tvrzeného pobytu v zahraničí nezjišťoval. Stěžovatel poukazuje na výpis z kreditní karty poprvé až v kasační stížnosti, ačkoli tak měl a mohl učinit již v řízení před krajským soudem. Dle § 109 odst. 5 s. ř. s. NSS nepřihlíží ke skutečností, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Nad rámec uvedeného lze konstatovat, že ani v řízení o kasační stížnosti stěžovatel ve skutečnosti výpis z kreditní karty nedokládá. Pouze odkazuje na jiné podání, jehož obsahem je označení některých plateb, nikoliv výpis samotný. Navíc jsou z jiného dne než dne, kdy se stala dopravní nehoda.

[29] Na věcnou správnost rozhodnutí nemá vliv délka správního řízení. Nezpochybňují ji ani obecné odkazy na trestnou činnost policistů v Ústeckém kraji v oblasti projednávání

dopravních přestupků. Stěžovatel neuvádí, jak konkrétně se tyto skutečnosti týkají jeho věci. Zůstává zcela v obecné rovině, přestože byl na irelevantnost těchto obecných tvrzení upozorněn již ze strany krajského soudu (body 49 a 50 rozsudku). Zde je nutné připomenout judikaturu, ve které NSS klade důraz na kvalitu zpochybňujících tvrzení řidiče v námitkovém řízení (rozsudky NSS z 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32, bod 16, z 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, bod 15, či č. j. 21 As 38/2025-50, bod 42). Obecná nekonkrétní tvrzení nejsou způsobila záznam bodů v registru řidičů zpochybnit.

IV. Závěr a náklady řízení

[30] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl soud bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje zpravidla bez jednání.

[31] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu však žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení mu nebyla přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2026

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu